

СВОВОДА

СВОВОДА

UKRAINIAN DAILY

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 8 WEDNESDAY, JANUARY 14 1998 PARSIPPANY AND NEW YORK CENTS 75 — ЦЕНТІВ ПАРСИПАНИ І НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 14-го СІЧНЯ 1998 р. 4. 8 РІК CV

Пам'ятаймо про Україну!

„Державу треба будувати власними руками”, — каже кандидат

Київ (Р.Р.). — Тут 9-го січня в газеті „Голос України” надруковано коротке інтерв'ю з головою Львівської обласної організації Народного Руху України, заступником голови правління Акціонерного товариства „Львівобленерго” Олександрою Гудимом.

Коментуючи недавню зміну голови обласної державної адміністрації та всієї його групи, О. Гудима сказав: „Ми не ставили собі за мету побороваляти Миколи Горина заради побороваляти. Випадок півтора року намагалися переконати його на підставі фактів, що, на жаль, не вийшло, бо група, на жаль, мійно „загнана очі” своєю керівництвом. Він справді не бачив справжньої ситуації, тому й не погоджувався піти добровільно, хоча ми пропонували йому високий пост в Києві. Після добровільно-примусового відходу М. Горина обласна державна адміністрація — чи не єдина в Україні — стала маленьким моделлю „коаліційного уряду” з елементів політичної структурованості. Керівні пости в області займають представники трьох партій: Аграрної, ПДП, НРУ. Від Руху в області є шість керівників”, — зазначив О. Гудима.

На пост голови обласної державної адміністрації

рації пропонувався кандидат доктор технічних наук, директора Інституту автомобілебудування Любомира Крайшак, який деякий час був заступником Миколи Горина. Та Президент України призначив представника Аграрної Партії Михайла Гладія. Отож і більшість районних адміністрацій очолили представники Аграрної Партії.

За словами О. Гудими, створений Рухом і Демократичною Партією блок „Наше місто” підтримує в виборах Василя Кудибку. Популярність останнього досить висока і продовжує зростати.

Сам же О. Гудима бачить себе у майбутній Верховній Раді. Він уже навчив визначитися, що працюватиме в комітеті, праця якого збігається з його професійними інтересами як енергетика.

На запитання, кого він вважає ідеалом у політиці, О. Гудима відповів, що оскільки у політиці ідеалів немає, а є інтереси, то ідеалом вважає не політика, а свого тестя, коваля із села Добровитів на Івано-Франківщині. „Два роки через міжконфесійні чвари він молився просто неба, а потім збудував церкву. Що може бути важливішим від храму, який будувеш власноруч?” — риторично запитав кандидат на депутата України.

За рівнем конкуренції Україна зрівнялася з Європою

Київ (Р.Р.). — Голова Антимонопольного комітету Олександр Завада під час зустрічі з журналістами повідомив, що конкуренція в легальному секторі української економіки досягла рівня країн Європейського союзу.

Газета „Сьогодні” з 6-го січня помістила коментар Михайла Романюка з цього приводу. Коментатор вважає, що О. Завада трохи перебільшує, однак визнає, що Антимонопольний комітет став потужною і гнучкою установою, з якою доводиться рахуватися. Авторитет його ще більше зріс після того, як вкінці 1997 року Верховна Рада схвалила в першому читанні законопроект про захист економічної конкуренції.

На думку О. Завади, цей закон позитивно вплине на розвиток української економіки. Однак боротьба з монополією особливо в паливно-енергетичному і добувному секторах ще не скінчилася. Ціни, як і раніше, диктує виробник, а споживач змушений платити величезні гроші, або відмовитися від купівлі необхідної продукції.

У 1998 році, зазначив голова Антимонопольного комітету, перевагу віддаватимуть національній виробництву, яке має опиратися на досягнення українських науковців.

Віцепрем'єр-міністр з питань економіки та голова Комітету з питань розвитку підприємництва Юрій Єхануров також висловив рішучий намір послабити чинниковий тиск на підприємництво.

Висловив рішучий намір послабити чинниковий тиск на підприємництво.

Висловив рішучий намір послабити чинниковий тиск на підприємництво.

Висловив рішучий намір послабити чинниковий тиск на підприємництво.

Висловив рішучий намір послабити чинниковий тиск на підприємництво.

Кримські вчителі пішли на страйк

Симферопіль. — 12-го січня в Криму тисячі вчителів почали страйк, у зв'язку з тим, що їм уже 11 місяців не виплачують платні, повідомило агентство Рейтер.

Представник освіти в Криму Володимир Бойків сказав, що до школи не пішли тисячі вчителів на свят 35,000 школярів. За його словами, страйком охоплено 63 школи.

Загальний борг у платнях в Україні сягнув понад 5 блн. гривень і Уряд намагається знайти гроші на покриття цієї заборгованості. Минувлого місяця в Криму страйк охопив 80 шкіл, а 12 закрили, оскільки не було грошей на їх утримання.

Необхідні є гроші на збереження Бібліотеки ім. В. Стефанюка у Львові

Парсиппани, Н. Дж. — Рівночасно з подякою до української громади в Парсиппані, яка направила на руки президента УНС Уляни Дячук за отримання першої посилки збірки пожертв на Наукову Бібліотеку ім. В. Стефанюка у Львові і була поміщена в „Свободі” з 3-го січня ц. р., директор Бібліотеки д-р Л. Кривелич пересла спешне завантажувачу, що загрожувало знищенню унікальних фондів.

Для інформації української громади і заохочення її до дальших датків на ту важливу ціль подастись список потреб згідно з листом директора бібліотеки.

У першу чергу потрібно виконати такі праці: ремонт дахів у всіх трьох приміщеннях, тобто у відділі містечка при вулиці Бібліотечній, у приміщенні рідкісних книг при вул. Лисенка і у головному будинку при вул. Стефанюка, разом вартість ремонту 8,200 грн.

Кінцеве встановлення охоронної сигналізації у відділах рідкісних книг, містечка і рукописів коштуватиме 14,800 грн., зміна парового ogrivannya, що загрожувало знищенню унікальних фондів — 19,280 грн. Треба встановити охоронно-пожежну сигналізацію у відділі рідкісних книг, сектор картографії коштуватиме 13,400 грн., підготування приміщень на зиму — 7,800 грн., а перелітку української та чужоземної періодики на 1998 рік — 10,720 грн.

Крім вище вичислених робіт, не можна знехтувати з такими заходами: реставрація і консервація рідкісних книг XV—XVIII століть, рукописів XIII—XVII століть і гравюр XVIII—XIX століть, кошт яких виносить 17,200 грн. Для друкування підготовлених бібліотечних праць потрібно 16,820 грн., а на ремонт книгозбирання 42,000 грн. Разом все це становить суму 150,220 грн., а у перерахунок на долари — 87,000 дол.

Окремо треба взяти до уваги потребу створення центру загального доступу і включення до системи інтернету, що коштувало б 15,000 дол., а обладнання фотолітратури і цеху мікрофільмування — 13,000 дол. Все це з вичислених робіт чи закупів необхідні речі для правильного існування та дії Львівської Наукової Бібліотеки ім. В. Стефанюка, якою постійно користуються українські науковці та студенти, а також чужинці.

Досі, як відомо, перес-

Висловив рішучий намір послабити чинниковий тиск на підприємництво.

Висловив рішучий намір послабити чинниковий тиск на підприємництво.

Висловив рішучий намір послабити чинниковий тиск на підприємництво.

Висловив рішучий намір послабити чинниковий тиск на підприємництво.

Висловив рішучий намір послабити чинниковий тиск на підприємництво.

Висловив рішучий намір послабити чинниковий тиск на підприємництво.

Висловив рішучий намір послабити чинниковий тиск на підприємництво.

Висловив рішучий намір послабити чинниковий тиск на підприємництво.

Висловив рішучий намір послабити чинниковий тиск на підприємництво.

Б. Єльцин зустрінеться з Папою Римським

Москва. — Російський президент Борис Єльцин наступного місяця зустрітеться в Італії з Папою Іваном Павлом II, повідомив пресове агентство Ассошіейтед Пресс. Виглядає, що ця зустріч запланована для того, щоб ліквідувати стосунки між Ватиканом і Російською Православною Церквою.

Також у понеділок, 12-го січня, речники Римско-Католицької і Російської Церков заявили, що відновлять переговори, котрі було перервано вліті, а так само намагатимуться вилаштувати першу зустріч Папи з російським Патріархом.

Російський президент тепер перебуває на вакаціях, але згідно з його речником Сергієм Ястржембським, після повернення у понеділок, 19-го січня, має в плані зустрітись з Папою Римським

під час його відвідни до Італії від 9-11-го лютого. Він також зустрічатиметься з італійським президентом Оскаром Лойді Скальфаро і прем'єр-міністром Романо Проді.

Б. Єльцин тепер зустрічатиметься з Папою Римським у 1997 році. Цим разом зустріч буде зосереджена на розмові про нововведені російський закон щодо релігії, котрий охороняє російське православ'я та визначає її головною релігією країни, але в той самий час значно обмежує права інших віросповідань. Згаданий закон Б. Єльцин підписав минулого вересня, що викликало обурення та гостру критику за кордоном, включно з Ватиканом, а Папа Іван Павло II окремо звертався до Б. Єльцина, щоб він зальшував цей законопроект.

У взаєминах з Іраном важливі не слова, а діла

Вашингтон. — Як уже інформовано, на заклик президента Ірану Мохаммеда Хатамі розпочати діалог між обома країнами на рівні контактів між американськими та іранськими вченими, як він буквально висловився — „діалог між цивілізаціями і культурами” — офіційні американські чиновники заарегували в той спосіб, що у взаєминах з Іраном важливі не слова і добрі побажання, а тільки дієло позитивні діла.

Коментуючи безпечне лідера для американської телекомпанії Сі-Ен-Ен, представник Державного департаменту Джеймс Рубін підкреслив, що для розв'язання конкретних проблем в американсько-іранських взаємнинах потрібний безпосередній діалог між двома урядами.

„Ми порушили б три головні точки, які най-

більше занепокоюють — це підтримка Іраном тероризму, намагання Теграну дістати доступ до зброї масового знищення і його опозиція близькосхідному мирному процесові.

З окремою заявою з приводу звернення президента Ірану до американської голови підкомісії в питанні Близького Сходу і Південної Азії сенаторської Комісії закордонних справ Сем Бравбінг, республіканець з Кензасу. Він, між іншим, ствердив: „Іран повинен змінити не тільки риторика, але всю свою зовнішню політику. Лише в цьому випадку ми будемо шукати способу змінити наше наставлення до Теграну. Особливо я не підтримаю скасування санкцій проти Ірану, аж поки ми не побачимо дійсного оздоровлення в його міжнародній політиці”.

Висловив рішучий намір послабити чинниковий тиск на підприємництво.

В Україні (3 інформацій УНІАР)

ОБЛАГРУНТУ У ЦЕНТРІ МІСТА

Львів. — Новий рік почався у місті з облаштування на проспекті Свободи. Грунт провів під старим, недіючим каналізаційним колектором, якому уже близько 100 років. Деякі фахівці радять закрити центральну частину Львова і вивести її з меж рух громадського транспорту. Ремонтники нашивають замість старого старий колектор, але реставрація центру міста потребує серйозної. Посадки міста Василя Кудибки видав розпорядження про проведення відкритого міжнародного архітектурного конкурсу з реконструкції центральної частини міста.

ВОЛИНСЬКІ ДЗВОНІ

ЛУЦЬК. — У Волинському історично-культурному заповіднику „Старе місто” діє унікальна виставка волинських дзвонів. Вони очиняють на Великдень, коли в Луцьку проводиться традиційний фестиваль дзвонарського містечка. Сповідати дзвони і про прихід нового року. Дев'ять дзвонів вагою від шестиги до восьми тонн мають вилити працівники Волинського ливарного заводу для Михайлівського золотоговерхого монастиря у Києві.

УСПІХИ УКРАЇНСЬКОГО БАЛЕТУ В БЕЙРУТІ

КИЇВ. — Балетна труппа Національної опери відвідала Ливан, де в найбільшій залі Бейруту „Форум” виступила з балетом Сергія Прокоф'єва „Ромео і Джульєтта”, поставленим під керівництвом Анатолія Шекері. Організатори гастролей хвилювалися марно: успіх перевершив усі сподівання. Оваціям не було кінця. Зацікавлені в бокі преси також було дуже велике. Шквал аплодисментів директор театру „Форум” Лліо Касар пояснює так: „Ці діти на собі відчули, що та-

ке ворожнеча і війна. Те, що вони побачили на сцені, знайшло палкий відгук у їхніх серцях”. А газета „Дейлі Стар” написала, що бейрутський „Форум” пережив один з рідкісних моментів маїї містечка, „там відокордована синтеза Шекспіра, Прокоф'єва, танди незначної краси і виконавчої майстерності”. Київські танцюристи похилили глядачів. З ініціатиї міністра освіти й культури Лівану Фачі Кобейче підписано домовленість про продовження співпраці в галузі культури.

ДОПОМАГАЮТЬ ДЕЛЬФІНИ

СЕВАСТОПІЛЬ. — За кілька місяців 1997 року за допомогою дельфінів на 100-метровій глибині в Чорному морі знайдено сім авіаційних бомб, 12 контейнерів з отруйними речовинами, корабель з хемічними стрільбами і 50 торпед. Очищення морського дна триває, його розроховано на п'ять років. Передбачається очистити весь відтінок українського узбережжя на глибині 70 метрів. Фахівці вважають, що це стало можливим завдяки дельфінам, які дуже легко знаходять на морському дні навіть проточки або патрони. Після очищення морського дна від смертоносної зброї поблизу Севастополя, таке ж очищення передбачається здійснити біля Керчу, де також у часи Другої світової війни заглоло чимало боєприпасів та банк з хемічною зброєю. Нафтовиків, рибалки і газівники, які щороку втрачають дороге обладнання в прибережній зоні, також вирішили звернутися за допомогою до дельфінів, оскільки тільки вони можуть знайти предмети під намоулю і водоростями. За одну зміну дельфіни обстежують до 20 квадратних кілометрів морського дна, а надійність обстеження — 90 відсотків. Працівники Севастопольського океанічного розвідного, що зустрічаються під час пошуків із своїми д-

кими рідчимами, дельфіни залишаються вірними пошуковим групам і не втікають у відкрите море.

ГОДИННИКИ ВІД МІНІСТРА ОБОРОНИ

КИЇВ. — Міністер оборони Олександр Кузьмук передав на Різдво подарунки для воєнків 240-го українського батальйону, що здійснює миротворчу місію в Боснії і Герцеговині. Всі воєнки отримали такі знамениті „командирські годинники”. Крім того, він допоміг 225-ми матерям відвідати військовий табір за кордоном і почастивати синів святохування домашнім печивом. Для батальйону з Києва надіслано також спортивне обладнання і систему світлового зв'язку. Надійшли подарунки і від обласної України, зокрема три телевізори, два ком'ютери, сателітна антена, 1,200 кілограмів харчових продуктів і 100 кілограмів яблучного вивару від Херсонщини. За час участі українських сил у миротворчих заходах, в зоні конфлікту побувало понад 7,000 військовослужбовців, з яких загинуло 18 осіб. Близько 50 осіб поранено.

В. ПУСТОВОЙТЕНКО КАНДИДАТУЄ НА БАТЬКІВЩИНІ Л. КУЧМИ

КИЇВ. — Пресова служба Кабінету Міністрів повідомила, що трудовий колектив Кооперативного спільного підприємства ім. Т. Шевченка села Чайкине, Новгород-Сіверського району, Чернігівської області запросив прем'єр-міністра України Валерія Пустовойтенка кандидувати на депутата України від 211-ї Соснинської виборчої округи Чернігівщини. Кандидатуру В. Пустовойтенка висунуло на Загальних зборах виборців 30-го грудня 1997 року. В. Пустовойтенко раніше зазначав, що не має наміру кандидатувати до Верховної Ради, а залишитись очолювати Уряд. У селі Чайкине, як відомо, народився Президент України Леонід Кучма.

НБУ певний у стабільності гривні

Київ (УНІАР). — Підстав для сумнівів в стабільності української валюти немає, заявили 8-го січня в телевізійному інтерв'ю радник голови Національного Банку України Віктор Лисицький.

Біржовий курс гривні за останні два дні вийшов за межі минулорічного валютного коридора, але, за словами В. Лисицького, нічого страшного в цьому немає, тому що на перше півріччя цього року НБУ і Уряд встановили нові обмеження курсу гривні і НБУ гарантує їх дотримання.

Від 1-го січня в Україні діють нові межі валютного коридору. Біржовий курс в першому півріччі не повинен перевищувати

1 гривні 95 копійок за долар. За словами В. Лисицького, у минулому році НБУ мало втручатися у ринок валютного ринку. Обсяги валютних інтервенцій становили лише 0.7 відс. від загальної суми валютних операцій.

Гривня в минулому році, за словами В. Лисицького, поведувалася приблизно на 2 копійки. Така ж тенденція зберігатиметься й цього року.

В. Лисицький вважає, що курс гривні залишатиметься стабільним цілий рік, хоча допускає невелике зпешлення української валюти. Якщо так, то це стане, сказав він, то це буде наслідком лише сезонних впливів і нічого більше.

Український Музей — наша спільна справа

Парсиппани, Н. Дж. (В. Романюк). — Напередодні свят Різдва Христового та Нового Року редакція „Свободи” з привітаннями відідали голова Союзу Українок Америки Анна Кравчук та голова Управи Українського Музею в Нью Йорку, проф. Іван Лучечко. Недавно ми писали про посвячення наріжного каменя під нову будівлю цієї культурно-освітньої, патріотично-виховної установи, тож я попросив шановних гостей дещо доповнити вже відоме.

Знаємо, що підвалини першого побічного музею у ЗСА заклад очолював Анною Кравчук Союз Українок Америки. Як зародилася ідея заснування Українського Музею і в чому він вбачає головне його призначення?

— Я сказала б так: ідеї зароджувалися від відчуття потреби. Чого бракує нам, українцям діаспори

Голова США А. Кравчук і голова Управи Українського Музею в Нью Йорку проф. І. Лучечко в редакції „Свободи”.

найбільше? України. І власне це однією часточкою України мав бути Український Музей в Нью Йорку, заснований нами в 1976 році, який є поважною всергосмадською установою зі своїм статутом і Управою. Бути для

(Закінчення на стор. 5)

(Закінчення на стор. 5)

У СВІТІ

У ПОНЕДІЛОК, 12-ГО СІЧНЯ, до Белфасту в Північній Ірландії на переговори в справі замирення знову зібрався представники Британії, Ірландії та восьми місцевих партій, щоб продовжувати переговори над майбутністю Північної Ірландії. Первісно переговори почалися ще в червні 1996 року, але прогрес був дуже повільним. Представники потрапили у незручний захід, бо ще на останньому зібранні 16-го грудня не могли погодитися на денний порядок нарад і котрі точки будуть обговорювати та в якому порядку. Крім того, зріст збройних нападів ренегатських угруповань з обидвох сторін і погрози протестантських політиків залишити наразі є тим перешкодами, котрі сповільнюють будь-які успіхи. Якщо політики не зможуть домовитися до травня, то Уряди Британії та Ірландії попередили, що представлять пропозиції замирення у референдумі, передатимуть виборцям у Північній Ірландії та Ірландській Республіці.

В АМЕРИЦІ

ПОЧІНАЮЧИ В НЕДІЛЮ, 11-ГО СІЧНЯ, пам'ятник Вашингтону у столиці країни буде закрито для ремонту впродовж наступних чотирьох місяців, як перший крок до запланованого загального відновлення, котре триватиме принаймні два роки. Ремонт перший від 1943 року, а також найбільш докладний від часу встановлення заганданого пам'ятника у 1883 році, буде проходити двома фазами. Ірл Кіттанам, речник Брайової обслуги парків, яка опікується пам'ятником, заявив, що до першої фази входить модернізація системи ogrivannya і холодопідання до 4-річної війни, котре вості відбудувати на гору до місця спостережень. У другій фазі планують направити пам'ятник зі знові, замінують якісні шпільни, відчистити камінь, направити сходні внутрі та спорядити площу доквоту. Все це коштуватиме 6.7 млн. дол., з яких більшість зібрано приватно від громадськості.

СВОБОДА **СВОБОДА**
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

UNA & Svoboda tel.: (973) 292-9800; Svoboda Fax: (973) 644-9510; UNA Fax: (973) 292-0900

Sovuzhiv USA Estate: 216 Foardmore Rd., Kerkonahon, NY 12446 (914) 626-5641, Fax: (914) 626-4638, e-mail: fagst@aol.com

Передплата на рік \$100.00, на півроку \$60.00. Для членів УНСОЗУ \$75.00 річно, на півроку \$40. За кожну зміну адреси \$10.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Силик

Second Class Postage paid at Parsippany, NJ

О. Мороз — один з найкращих кандидатів на Президента

Про підготовку до президентських виборів говорити ще рано, але в політичних колах і засобах масової інформації України до теми можливих кандидатів на найвищий державний пост звертаються досить часто.

Одним з таких кандидатів, як відомо, є депутат Верховної Ради Євген Марчук. І саме він у розмові з кореспондентом агентства "Інтерфакс-Україна" висловив думку, що одним з найкращих кандидатів на президентський пост може бути голова Верховної Ради Олександр Мороз, оскільки він, на думку С. Марчука, "як тактик і стратег виявився, на жаль, сильнішим за Президента".

Пояснюючи свою думку, С. Марчук сказав, що кроки Президента щодо своїх конкурентів з пропагандистської точки зору діють на користь останніх. На думку Марчука, "приховані погрози, що Президент виконає свій конституційний обов'язок, як що парламент повернується на 180 градусів — це не прояв сили, а прояв слабості". Ці та інші висловлювання чільних політиків свідчать, що депутатах передвиборча кампанія мимоволі активізує політичну думку і в напрямі президентських виборів.

Підготовка ж до виборів депутатів України іде повним ходом. Соціалісти об'єднуються, справда, не з "пролетарями всього світу", а з українськими банкірами та підприємцями, які, згідно з теорією соціалізму, є "експлуататорами", отож ворогами соціалізму. Видно загалом, що на приватні капітали опиралися і колашні вожді соціалізму Ленін і Сталін, конфіскаючи їх у кінці війни і висилаючи останніх на каторгу. Та нині такі способи не в моді. Та і з Сибіром проблеми. Не платити ж Росії за винайм сибірських тюрем і концтаборів! Отож соціалісти отримувати капітали іншим шляхом. Вони включають заможних підприємців у свої передвиборчі списки. Наприклад, бльок, створений Соціалістично-і Селянською партіями, висунує 225 кандидатів на депутатів Верховної Ради і серед них є понад 20 керівників приватних фірм. Тобто, кожний восьмий соціалістично-селянський кандидат є приватним підприємцем. Трохи менше капіталістів серед кандидатів від КПУ. Коли лівим знадобилися гроші для успіху у виборах, то вони "забули" про неугодженість між капіталізмом та ідеологією марксизму-ленізму. Щодо підприємців, то тих ідеологія взагалі цікавить найменше — їм потрібна депутатська недоторканість, бо ж, мабуть, не всі з них чесним шляхом набували своїх капіталів.

Народно-Демократична Партія, готуючись до виборів, риванувала пам'ять Василя Стуса з нагоди 60-ї річниці з дня його народження. Зокрема, колишній секретар ЦК ЛКСМУ, а нинішній голова НДП Анатолій Матвієнко, на першому каналі Українського телебачення сказав: "Стус — представник того покоління, який всіх нас розбудив... Ми невідомо, з за'язаними очима, не віддавали належного Стусові" і далі в такому ж дусі. При чому, на що телевізійні передачі не запитали колішніх політ'язнів і товаришів Б. Стуса, у яких і тоді очі не були за'язані. Крім того, до цієї дати у Вінниці планували відкриття пам'ятника Б. Стусові, але той же А. Матвієнко, очолюючи вінницьку державну адміністрацію, не зумів знайти зовсім невелику суму грошей, якої не вистачило для завершення пам'ятника.

Християнсько-Демократична Партія заявила про себе на Різдво під час Святої Літургії в Києво-Печерській Лаврі. Диктор повідомив, що передачу із Свято-Успенської церкви на території Лаври організовано за сприяння ХДПУ. Російськомовну Службу диктор, очевидно хтось із членів ХДПУ, супроводжував українськомовним роз'ясненням.

У виборах, як відомо, беруть участь 30 партій і бльоків і всі вони в той чи інший спосіб заявляють про себе виборцям. Оже кампанія розгортається.

Допливи з життя громад, установ, організацій, Інститутів чи осіб, виключно з помітними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і глянці на одному боці листа паперу. Різдво дописувати рукою, слід також додержуватися великих відступів після рядків і після розділів (декількох речень що вимогою як писання великими літерами, написати літери мають бути малими, але великими промовляючи своїми словами, щоб було до розуміння читача, який заважає потреби). Допливи слід надіслати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Простіше дописувати подати повні імена і прізвища у своїх матеріалах, не скорочуючи їх. У випадку англізмів надає чи правити слід подати їх і повні назви і українськомовно. — Редакція.

Не зважаючи на мирні заяви російських державних чинників на чолі з Борисом Єльцином, президентом Російської Федерації, щодо України, українсько-російські відносини не нормалізуються, а московська агресивність не зменшується, а навпаки — постійно зростає. Багато це також міжнародні політичні чинники. Вони намагаються в певний спосіб виявити свою пов'язаність з Україною та її майбутнім.

ЗСА і ЄС підтримують Україну

Таким виявом була зустріч у Вашингтоні, про яку подає до публічного відома посольство України в ЗСА енциклопедією з 8-го грудня 1997 року. В цьому документі сказано:

"...5-го грудня на вершинній зустрічі у Вашингтоні, ЗСА і Європейський союз (ЄС) виступили зі спільною заявою на підтримку України в її зусиллях щодо здійснення політичних і економічних реформ, відзначаючи значний прогрес, досягнутий нашою країною на цьому шляху.

У заяві, між іншим, підкреслюється, що ЗСА і Європейський союз підтверджують підтримку суверенітету та незалежності України і обіцяють прагнути до досягнення зміцнення демократії, захисту прав людини, реформування економіки та повної інтеграції у міжнародне співтовариство. "Розвиток України як процвітаючої демократії є ключовим елементом європейської стабільності та безпеки".

У вище наведений цитаті два моменти відіграють центральну роль. Перший — про підтримку з боку ЗСА і Європейського союзу, суверенітету та незалежності України", другий — про роль України як "ключового елементу європейської стабільності та безпеки". Другий момент зумовлює участь Європейського союзу в цій "вершинній зустрічі". Вислів "вершинна зустріч" підкреслює, що в ній взяли участь найвищі американські і європейські чинники.

У прийнятій до НАТО трьох східноєвропейських держав — Польщі, Чехії, Маделіччів — як тепер остаточно й конкретно оформлюється, кількісне збільшення НАТО за рахунок дальших членів фактично відкладено на невизначений час. Як з теперішнім поширенням НАТО чим довше зовнішній, тим вище було це переведити в життя, так тепер кожен тиждень відкладаючи цієї проблеми ускладнює її. А щодо України, то немає найменшого сумніву, що вона зовсім більше потребує зовб'язуючого пов'язання з НАТО.

Др Василь Заричний

Співпраця диспори з Україною:

чи чимало її покращити?

П

Щодо наукового висвітлю, то зрозуміло, що багато лікарів з України хочуть побувати на медичних з'їздах в Америці або пройти практику в медичних центрах. З одного боку це, очевидно, дуже корисно, якщо такий лікар, повернувшись додому, передасть набутий досвід колегам. З другого боку, чи так уже багато можна навчитися за два тижні? Слід врахувати, що така подорож називається дорогою. Є це проблема мовного порядку. На мою думку, приїжд медиків, що не володіють англійською мовою у досить широкому діапазоні, не дасть задовільного результату, але не допоможе охороці здоров'я українського народу.

Доречнішим способом обміну знаннями були б наукові семінари в Україні, коли три (а то й більше) фахівців із ЗСА і України читали б триденний курс певної спеціалізації для лікарів, які приїжджали з різних міст України. У свою чергу ці лікарі, вернувшись додому, діляться набутими знаннями із своїми колегами.

Інший захід — це українсько-американські з'їзди в Києві, де є відповідні устаткування та перекладачі (декілька таких з'їздів уже відбулося). Американські наукові товариства хочуть співпрацювати з українськими товариствами, але ініціатором повинна виступати Україна. Диспори радо допоможуть налагодити відповідні зв'язки. До речі, в Україні є також чимало визначних спеціалістів, ідеї яких заслуговують на широку популяризацію в англомовному світі.

Коли ми, українці в ЗСА, запрошуємо чужинців в Україну, ми хочемо, щоб Україна справила на них добре враження, щоб ми було горді нею. Чужинці розуміють, що як наслідок багатолітньої комуністичної влади, в Україні є чимало складних проблем. Але де ще має бентежити їх — це неупорядковані дороги, невідповідні дороги, зарослі бур'янами подвір'я лікарень, зграї брудних голландських і, і нарешті, туалети... Нам не завжди хочеться про це говорити, одначе чужинці про це пишуть. Польський журналіст Є. Ястинебич про це пише: "Кий знаменитий, Київ сорома і злий" пише, що в чужому краю так туалетів дає 50 від. інформації про його культурний рівень ("Нови Дзєніди", 1997). Мабуть, дуже низький рівень гігієни, невідповідне харчування, алкоголізм і курення завдають злов'язку в Україні не менше шкоди, ніж Чорнобиль.

Ми не можемо вимагати допомоги від інших, коли самі собі не візьмо допомоги. Наприклад, Німеччина та Японія були страшно знищені під час Другої світової війни. Але через шість років після війни вони перетворилися в квітучі країни завдяки невипущеній праці своїх народів. Складні ж років потрібно Україні, щоб позбутися бездомних бід, що розносять неугди, відремонтувати дороги та побудувати туалети!

В Америці багато людей працює в лікарнях безплатно. Тепер в Україні значна частина молоді безробітна. Немас сумніву, що багато з них, замість витрачати час ні на що, хотіли б допомогти молодій державі відбудувати дороги чи зробити інші суспільні послуги.

Був я під час мого перебування в Україні в селі, де глибоке болото на вулицях по коліна. Коли я запитав

Арсеній Гайвас

ЗМІЩЕННЯ РОЛІ

УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

басиди у Вашингтоні, є дуже на часі і на місці. Не менш важливим є, що ЗСА і Європа не лише дають собі справу з того, що європейські народи мусять у першу чергу захищати і обороняти свої країни, європейську цілість, організовану і об'єднану частину якої є Україна. В енциклопедії сказано про це спільною заявою.

ЗСА і ЄС вітають значні зовнішньополітичні успіхи України і віднаслідки України справі регіонального співробітництва. Вони розглядають Україну як важливий елемент безпеки в регіоні і вітають її партнерські стосунки з європейськими і транснаціональними структурами.

До створення Західноєвропейського союзу як допоміжного чинника для НАТО дійшло 1955 року. А Європейський союз постав, як організація самостійна, тісно пов'язана співпрацею з НАТО, у висліді договорів у Маастрихті, Голландії. Європейський союз не є альтернативою НАТО, але самостійною міжнародною структурою, яка творить свою військову організацію. Таким чином, Європейський союз є новою фазою всесвітнього розвитку та оборони Європи. Він повинен виповнити прагнення і потреби народів Європи перетворити свої дотеперішні зв'язки у політично-військове тіло. Це тіло перебрало на себе функцію з'ясування і формулювання спільних інтересів європейських народів, які, ставши таким тілом, заперечують повністю свої традиційні та оригінальні цінності, які колись, на початку тої творчості, генерал Де Голь назвав "Європейською батьківщиною". Очевидно, що така політично-військова формація матиме свою нову цінність, як що буде мати силу оборони себе. І тільки в особливих випадках і потребах вона користуватиметься, як це сказано в спільній заяві, "транснаціональними структурами".

Пару років тому було плановано для цього, окреме європейське ядро в НАТО", висувала во концепцію Японія на чолі деяких інших західноєвропейських держав, одначе це на збройно конкусує в американських партіях, які, з огляду на настрій серед американського народу, не погодилися на це, щоб американськими військовими формациями командували неамериканці.

Україна вже зробила перший крок до Європейського союзу. Вона є акцією в англомовному світі. Коли ми, українці в ЗСА, запрошуємо чужинців в Україну, ми хочемо, щоб Україна справила на них добре враження, щоб ми було горді нею. Чужинці розуміють, що як наслідок багатолітньої комуністичної влади, в Україні є чимало складних проблем. Але де ще має бентежити їх — це неупорядковані дороги, невідповідні дороги, зарослі бур'янами подвір'я лікарень, зграї брудних голландських і, і нарешті, туалети... Нам не завжди хочеться про це говорити, одначе чужинці про це пишуть. Польський журналіст Є. Ястинебич про це пише: "Кий знаменитий, Київ сорома і злий" пише, що в чужому краю так туалетів дає 50 від. інформації про його культурний рівень ("Нови Дзєніди", 1997). Мабуть, дуже низький рівень гігієни, невідповідне харчування, алкоголізм і курення завдають злов'язку в Україні не менше шкоди, ніж Чорнобиль.

Ми не можемо вимагати допомоги від інших, коли самі собі не візьмо допомоги. Наприклад, Німеччина та Японія були страшно знищені під час Другої світової війни. Але через шість років після війни вони перетворилися в квітучі країни завдяки невипущеній праці своїх народів. Складні ж років потрібно Україні, щоб позбутися бездомних бід, що розносять неугди, відремонтувати дороги та побудувати туалети!

В Америці багато людей працює в лікарнях безплатно. Тепер в Україні значна частина молоді безробітна. Немас сумніву, що багато з них, замість витрачати час ні на що, хотіли б допомогти молодій державі відбудувати дороги чи зробити інші суспільні послуги.

Був я під час мого перебування в Україні в селі, де глибоке болото на вулицях по коліна. Коли я запитав

Арсеній Гайвас

ЗМІЩЕННЯ РОЛІ

УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

басиди у Вашингтоні, є дуже на часі і на місці. Не менш важливим є, що ЗСА і Європа не лише дають собі справу з того, що європейські народи мусять у першу чергу захищати і обороняти свої країни, європейську цілість, організовану і об'єднану частину якої є Україна. В енциклопедії сказано про це спільною заявою.

ЗСА і ЄС вітають значні зовнішньополітичні успіхи України і віднаслідки України справі регіонального співробітництва. Вони розглядають Україну як важливий елемент безпеки в регіоні і вітають її партнерські стосунки з європейськими і транснаціональними структурами.

До створення Західноєвропейського союзу як допоміжного чинника для НАТО дійшло 1955 року. А Європейський союз постав, як організація самостійна, тісно пов'язана співпрацею з НАТО, у висліді договорів у Маастрихті, Голландії. Європейський союз не є альтернативою НАТО, але самостійною міжнародною структурою, яка творить свою військову організацію. Таким чином, Європейський союз є новою фазою всесвітнього розвитку та оборони Європи. Він повинен виповнити прагнення і потреби народів Європи перетворити свої дотеперішні зв'язки у політично-військове тіло. Це тіло перебрало на себе функцію з'ясування і формулювання спільних інтересів європейських народів, які, ставши таким тілом, заперечують повністю свої традиційні та оригінальні цінності, які колись, на початку тої творчості, генерал Де Голь назвав "Європейською батьківщиною". Очевидно, що така політично-військова формація матиме свою нову цінність, як що буде мати силу оборони себе. І тільки в особливих випадках і потребах вона користуватиметься, як це сказано в спільній заяві, "транснаціональними структурами".

Пару років тому було плановано для цього, окреме європейське ядро в НАТО", висувала во концепцію Японія на чолі деяких інших західноєвропейських держав, одначе це на збройно конкусує в американських партіях, які, з огляду на настрій серед американського народу, не погодилися на це, щоб американськими військовими формациями командували неамериканці.

Україна вже зробила перший крок до Європейського союзу. Вона є акцією в англомовному світі. Коли ми, українці в ЗСА, запрошуємо чужинців в Україну, ми хочемо, щоб Україна справила на них добре враження, щоб ми було горді нею. Чужинці розуміють, що як наслідок багатолітньої комуністичної влади, в Україні є чимало складних проблем. Але де ще має бентежити їх — це неупорядковані дороги, невідповідні дороги, зарослі бур'янами подвір'я лікарень, зграї брудних голландських і, і нарешті, туалети... Нам не завжди хочеться про це говорити, одначе чужинці про це пишуть. Польський журналіст Є. Ястинебич про це пише: "Кий знаменитий, Київ сорома і злий" пише, що в чужому краю так туалетів дає 50 від. інформації про його культурний рівень ("Нови Дзєніди", 1997). Мабуть, дуже низький рівень гігієни, невідповідне харчування, алкоголізм і курення завдають злов'язку в Україні не менше шкоди, ніж Чорнобиль.

Ми не можемо вимагати допомоги від інших, коли самі собі не візьмо допомоги. Наприклад, Німеччина та Японія були страшно знищені під час Другої світової війни. Але через шість років після війни вони перетворилися в квітучі країни завдяки невипущеній праці своїх народів. Складні ж років потрібно Україні, щоб позбутися бездомних бід, що розносять неугди, відремонтувати дороги та побудувати туалети!

В Америці багато людей працює в лікарнях безплатно. Тепер в Україні значна частина молоді безробітна. Немас сумніву, що багато з них, замість витрачати час ні на що, хотіли б допомогти молодій державі відбудувати дороги чи зробити інші суспільні послуги.

Був я під час мого перебування в Україні в селі, де глибоке болото на вулицях по коліна. Коли я запитав

твиним членом Європейської Ради. Але до входу в Європейський союз вона мусять бути рівновартим членом з усіма членами союзу. "Спільна заява ЗСА-ЄС" так частково формулює, що їй треба для цього докласти:

"ЗСА і ЄС вітають значний прогрес, досягнутий у проведенні демократичної системи, здатної вирішувати внутрішні конфлікти шляхом діалогу і консенсусу, є важливим елементом демократичної держави. Вони закликають Україну посилювати верховенство права в державі, зокрема шляхом зміцнення судочинства і правової системи та ефективної боротьби проти корупції і контрабанди. Україна прискорить свою інтеграцію до світової економіки, якщо знизить зовнішньоторговельні та інвестиційні бар'єри".

Вимоги на господарському відтинку

До цих самозрозумілих дезидератів життя, особливо світової події на господарському відтинку Східної Азії, підкреслили деякі з цих вимог. Йдемо, в першу чергу, про виразно сформовані права та обов'язки, чого браз починалися до господарського залома, деяких азійських та інших країн. Підставою здорового суспільства є лад, порядок-справедливість. Переступлення законів і норм довело до катастрофічних наслідків, за які буде платити цілий народ. Особливо треба бути уважним і суворим контролювати та знати спекуляційні капітали, які мають тільки одну ціль, а саме зиск — навіть коштом суспільства. Такі капітали у великій мірі причинилися до східноазійської катастрофи. Ми вже маємо в Україні цілий ряд випадків, коли закордонні інвестори пробували експлуатувати місцевих привємців і взагалі людей своєю комбінацією. Однак відкриття правних можливостей для інвестицій, особливо для спільних підприємств, хоча потрібні.

Особливу увагу привертатимуть до себе дві цифри, а саме: сума допомоги з боку ЗСА і ЄС України. Коли з американського боку надано 2,18 блн. дол., то з боку ЗСА — по даний, 4,6 блн. дол. Взагалі, "Спільна заява ЗСА-ЄС" є показником спільного розуміння дійсності і потреб, є вона висловом доброї волі обидвох тих чинників. Заява ця показує, що стосунки і співпраця України з Америкою та Європою вийшла у фазу реальної далекозної міжнародної політики і що Україна стає рівновартим партнером в спільній справі світу.

Під таким загальним читанням статтю професора медичних наук, професора Національного Медичного Університету ім. О. Богомольця Гіорія Шулєнко в медичній газеті України "Ваше Здоров'я" (видається в Києві) в числі з 7-го травня 1997 року.

Автор пише, що, не зважаючи на широчезну політику публікацій щодо запобігання захворюванням та формування здорового способу життя, ще й досі багато з наших суспільств не знають, як поводитися або як вилікувати, коли здоров'я втрачене, а профілактика захворювань і методів щодо здорового способу життя вже записалися. Традиційно в таких випадках наді покладаються на медицину. Але що ми можемо зробити самі? Чи всі ми використовуємо наші власні можливості?

Віддаючи належне модерній медицині в численні і невідкладних випадках медичної допомоги, одначою не можна применшувати і власних можливостей. Чому? А тому, що інтелектуальні, психологічні та соціально-культурний рівень сучасних людей дозволяє використовувати, поруч інших засобів самозбереження здоров'я, також принципи обмеженого самолюкування. Звичайно, самолюкування аж ніяк не повинно замінювати кваліфікованої лікарської допомоги, навапак, воно сприяє її ефективності. Тому кожна освічена людина повинна володіти мінімумом знань не лише щодо запобігання захворювань, але й щодо засобів першої лікарської допомоги при ранній появі симптомів неугди, як також знати засоби превентивного лікування хронічних захворювань.

Буде самолюкування може бути успішним при послідних льох наявності певних умов: наявності домашніх аптечок з необхідною кількістю найпростіших лікувальних та профілактичних засобів, і друга — широка обізнаність населення щодо форм і засобів подання лікарської самопомоги при гострому захворюванні або регабілітаційного чи превентивного лікування хронічних неугд.

Отже, найперше домашня аптечка. Як пише Др Шулєнко, її склад має визначатися наявністю або відсутністю в родині хворих на хронічні неугди. Залежно від того, чи є хронічні захворювання і загальний стан людини, якуто спеціальну формулювання від профілю конкретного захворювання члена родини, то загальні

знайомих чому вони не привезуть каміня і на направлєні вулиці, то одержав відповідь: "А хто мені за це платити?" Чому ж, звідкіль такі погляди? Чому хтось повинен платити мужчинам за роботу, щоб їх жінки і діти не попилилися в болоті? Пізнайте ті самі люди казали, що, можливо, було б добре, якщо бні держава не забрала владу в Україні та навала порядок — щос на зробила того, як запрошували вярязів, щоб панаунали над слов'янами. Це, очевидно, ганьба, а не вихід із скрутного становища. Чужинці не будуть питати, чи хтось хотів направити вярязів, вони накажуть те зробити. Накажуть також направити всі дороги в державі окупантам. Хіба ми вже забули, як нашу молодь вивозили на примусові роботи в Німеччину та на каторгу в Сибір і змушували гинуть на чужих фронтах за чужі імперії?

Перше вярязня, що його справляв країна, — найважливіше. Як же вярязня може справити летовище у Львові, з демократичною владою, де прибулих бентежить обертати стіни із звисаючими електричними дротами, де підлога, як кажуть дотепні львів'яни, була мита ще "за небажчика Совєтського Союзу"?

А митва обслуга? Мій знайомий лікар з Австралії привіз трьох своїх товаришів, щоб показати їм Україну. Перше знайомство почалося з митниці на Одеському летовищі, де їх протримали чотири години. Мій бідоласий товариш ледь умовив їх не повертатися негайно до Австралії.

Великої шкоди налагодженню американсько-ук-

(Закінчення на стор. 6-й)

ЗДОРОВ'Я — ВСЬОМУ ГОЛОВА
Др Юліан Мовчан

Медичні новини

"Хікто не береже здоров'я ліпше від нас самих"

Під таким загальним читанням статтю професора медичних наук, професора Національного Медичного Університету ім. О. Богомольця Гіорія Шулєнко в медичній газеті України "Ваше Здоров'я" (видається в Києві) в числі з 7-го травня 1997 року.

Автор пише, що, не зважаючи на широчезну політику публікацій щодо запобігання захворюванням та формування здорового способу життя, ще й досі багато з наших суспільств не знають, як поводитися або як вилікувати, коли здоров'я втрачене, а профілактика захворювань і методів щодо здорового способу життя вже записалися. Традиційно в таких випадках наді покладаються на медицину. Але що ми можемо зробити самі? Чи всі ми використовуємо наші власні можливості?

Віддаючи належне модерній медицині в численні і невідкладних випадках медичної допомоги, одначою не можна применшувати і власних можливостей. Чому? А тому, що інтелектуальні, психологічні та соціально-культурний рівень сучасних людей дозволяє використовувати, поруч інших засобів самозбереження здоров'я, також принципи обмеженого самолюкування. Звичайно, самолюкування аж ніяк не повинно замінювати кваліфікованої лікарської допомоги, навапак, воно сприяє її ефективності. Тому кожна освічена людина повинна володіти мінімумом знань не лише щодо запобігання захворювань, але й щодо засобів першої лікарської допомоги при ранній появі симптомів неугди, як також знати засоби превентивного лікування хронічних захворювань.

Буде самолюкування може бути успішним при послідних льох наявності певних умов: наявності домашніх аптечок з необхідною кількістю найпростіших лікувальних та профілактичних засобів, і друга — широка обізнаність населення щодо форм і засобів подання лікарської самопомоги при гострому захворюванні або регабілітаційного чи превентивного лікування хронічних неугд.

Отже, найперше домашня аптечка. Як пише Др Шулєнко, її склад має визначатися наявністю або відсутністю в родині хворих на хронічні неугди. Залежно від того, чи є хронічні захворювання і загальний стан людини, якуто спеціальну формулювання від профілю конкретного захворювання члена родини, то загальні

знайомих чому вони не привезуть каміня і на направлєні вулиці, то одержав відповідь: "А хто мені за це платити?" Чому ж, звідкіль такі погляди? Чому хтось повинен платити мужчинам за роботу, щоб їх жінки і діти не попилилися в болоті? Пізнайте ті самі люди казали, що, можливо, було б добре, якщо бні держава не забрала владу в Україні та навала порядок — щос на зробила того, як запрошували вярязів, щоб панаунали над слов'янами. Це, очевидно, ганьба, а не вихід із скрутного становища. Чужинці не будуть питати, чи хтось хотів направити вярязів, вони накажуть те зробити. Накажуть також направити всі дороги в державі окупантам. Хіба ми вже забули, як нашу молодь вивозили на примусові роботи в Німеччину та на каторгу в Сибір і змушували гинуть на чужих фронтах за чужі імперії?

Перше вярязня, що його справляв країна, — найважливіше. Як же вярязня може справити летовище у Львові, з демократичною владою, де прибулих бентежить обертати стіни із звисаючими електричними дротами, де підлога, як кажуть дотепні львів'яни, була мита ще "за небажчика Совєтського Союзу"?

А митва обслуга? Мій знайомий лікар з Австралії привіз трьох своїх товаришів, щоб показати їм Україну. Перше знайомство почалося з митниці на Одеському летовищі, де їх протримали чотири години. Мій бідоласий товариш ледь умовив їх не повертатися негайно до Австралії.

Великої шкоди налагодженню американсько-ук-

(Закінчення на стор. 6-й)

Великої шкоди налагодженню американсько-ук-

(Закінчення на стор. 6-й)

(Закінчення на стор. 6-й)

(Закінчення на стор. 6-й)

(Закінчення на стор. 6-й)

Відкритий лист до обидвох наших громадських централей

Свідомі того, що наше українське суспільство на терені ЗСА є тепер у великих суспільно-громадських труднощах і в стані байдуїзму, наша організація, Об'єднання Українців у Глен Спей, Н. Й., яка вже понад 25 літ свого існування працює для нашої громади, на останніх загальних зборах вирішила звернутися до обидвох наших громадських централей, УАКРаді і УККА, зі закликом і домаганням побороти всі заходи до негайного і остаточного об'єднання в одну репрезентативну централю.

Щоби бути життєздатним, щоби бути готовим до дальшої праці для добра нас, тут розкиданих на терені ЗСА, а з тим і для добра України, ми обов'язково мусимо примиритися, а тому закликаємо вас до скоріш і конкретної розв'язки цього питання.

Вирішення одної репрезентативної централі чомусь все відкладається, хоча ми все чимось чи безконечні заклики по потребі і доцільності злику, а одночасно створюємо різні перешкоди, які не дають можливості дійти до порозуміння, до спільного знаменника. Всякі декларації не мають найменшого значення, якщо нема доброї волі, якщо будемо взаємно себе звинувачувати, якщо ми не будемо ширі зі собою. Церква поважа нас одними устами Господа хвалити. Так і в суспільно-громадському житті, опинившись ми повинні репрезентувати нашу українську громадськість.

Забудьмо за політичні партії, вони не повинні перешкоджати для об'єднання в одну централю. Цього об'єднання потребують наші українці в Америці. Українська діаспора, зокрема тут у ЗСА, зобов'язана це багато вкласти праці для добра і блага України, і тому питання злику в одну централю є промовистим. То ж поновимо ми закликаємо вас до цього об'єднання не на словах, а на ділах. Будьте чесні у ваших рішеннях, щоб це об'єднання, чи злику, не були насильям. Всі разом, від найменшого до найстаршого, мусимо стремити до цієї мети, щоб, як одне тіло, як одна родина, працювати на благо українського народу. Персональні амбіції і дрібнички тільки стримують цей процес. Не зволькаймо, не закладаймо один другому злої волі. Нехай одна крайова централю буде цим авторитетом і речником усіх нас українців на цьому терені ЗСА. А маючи наш майдан, нехай заступає нас у справах політичних, національних, культурних, релігійних і господарських.

Запевняємо вас, що українська громадськість прийме цю злику в одну репрезентативну централю з найбільшим ентузіазмом, радістю і признанням.

За Об'єднання Українців у Глен Спей:

Богдан Кандюк, голова
Людмила Гайдар, секретар

П. С. Закликаємо інші наші громадські організації долучитися до нашого заклику.

УПРАВА ОСЕРЕДКУ СУМ ім. ген.-хор. ТАРАСА ШПРИНКИ та
УПРАВА 2-го ВІДДІЛУ ОСОБУ в Нью Йорку
мають шану запросити вас з родиною на

Новорічну Задаву-Маланку

яка відбуватиметься в суботу, 17-го січня 1998 р. о год. 9-й веч.

в залі Українського Народного Дому при 140 Друга Авеню в Нью Йорку.

До танців гратиме відома оркестра

"Чарівні очі"

Будет у заряді комітету. Вечірній стіл побачимо! Столи просимо замовляти в клубі "Діброва" на число телефону (212) 473-2955

ЗВЕРНЕННЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ДОПОМОЖІТЬ НАМ — ПІДТРИМАТИ УЧНІВ ТА СТУДЕНТІВ В УКРАЇНІ

Під стипендією опікою Союзу Українок Америки є учні від 1-ої класи до студентів аспірантів. Заопікується сиротою, дайте нагоду українській молоді вчитися і здобути освіту!

З Україною в серці — підтримайте Стипендійний Фонд СУА!

СУА має статус неприбуткової організації, тому пожертви можна відтратити від оподаткування в ЗСА

До: UNWLA Children/Student Sponsorship Program Attn.: Luba Bilowchchuk, Chair Please make checks payable to: UNWLA Inc. Scholarship Fund 171 Main Street P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024

Пересилаю даток на Стипендійний Фонд СУА для допомоги в Україні _____ (не бажано бути спонсором)

Бажано стати опікуном стипендіанта/ки в Україні, залучую чому на суму _____ Бажано бути в листовому контакті з моїм стипендіантом/кою □ так □ ні

□ 1-11 класи — 50.00 дол. □ на студії — 100.00 дол. □ для дітвчини □ для хлопця

Ім'я (латинкою): _____ через Відділ _____

Адреса: _____

тел.: _____

УКРАЇНЬСЬКА...

(Закінчення зі стор. 4)

ху заселення казаських степів набрало за часів столітньої аграрної реформи. Тоді протягом 1871-1917 років на степових просторах Казахстану "осіли" півтора мільйона осіб різних національностей, переважно росія та українці. За даними перепису з 1926 року українці становили більшість населення на території протяжністю майже 2,000 км від Оренбургу (колишньої столиці Казакстану) на заході до Семіпалатинська на сході.

Значна кількість українців з'явилася в Казакстані в 1939-40 років внаслідок депортації із західної України. 1941 року туди евакуювано чимало заводів з України та десятки тисяч фахівців. Багато з них залишилися там на постійне проживання. Протягом 1941-42 років з України евакуювано в Казакстан 52 дитячі будинки. Частину дітей було передано на патронування та адоптування, інші були встановлені на працю в колгоспах, радгоспах та промислових підприємствах.

Наприкінці Другої світової війни тюрми й концтабори Карагандин, Джезказгану поповнювалися в'язнями-українцями, переважно тими, хто звинувачувався в приналежності до ОУН—УПА. Чимало українців залишилися в Казакстані в період освоєння цілини у 1954-60 роках.

Сьогодні українці компактно розселені переважно на півночі Казакстану. Значні відсоток їх у Кустанай, Карагандин, Акмолин, Павлодар, Семіпалатинськ, Талди-Кургані, Шортанди, самому Алматы, а також у місцевостях навколо цих центрів.

Сьогодні в Казакстані відбувається активний процес національно-культурного відродження українців, який розпочався наприкінці 1980-их — початку 1990-их років. Найбільш активні українські громади діють у містах Павлодарі, Акмоли та Карагандині. В цьому ми могли переконатися на власні очі під час перебування у провідних українських громадських організаціях. Це була перша візита представників державних установ України з часу проголошення її незалежності. Наша поїздка ще раз засвідчила, що далеко не завжди інформація, яку отримують державні установи України, задіяні у виконанні положень державної програми "Українська діаспора на період до 2000 року" адекватно відображає стан справ в українських громадах.

Відчутна допомога у відродженні української культури надається Урядом Республіки, за сприяння якого у липні 1994 року почав виходити тижневик "Українські Новини" (перше число датоване 14-го липня). І хоча за останні роки наклад газети значно зменшився — з 15,000 примірників (ч. 1, липень 1994 року) до 592 примірників (ч. 39, листопад 1997 року), однак завдяки невтомності та енергії відомого вченого і громадського діяча, незмінного головного редактора газети Олександра Гаркавіча протягом всіх цих років вона відзначається не лише змістовністю та інформативністю, але й, що не менш важливо, регулярністю своїх виходів. Невдовно праця її головного редактора, голови Українського Культурного Центру м. Алматы була відзначена як ставлення безцінного, коли під час візиту Президента України Л. Кучми до Республіки Казакстан 14-15-го жовтня цього року його поряд з іншими діячами було вручено відзнаку "Заслужений журналіст України", так і журнал Казакстану, який нагородив його відзнакою миру і злагоди.

Починаючи з 1996 року, на каналах національного телебачення двічі на місяць українською мовою йде програма "Україна сьогодні". При допомозі місцевої влади відкрито мережу українських недержавних шкіл і класів. Особливе місце серед українських громад посідає акмолинське громадське об'єднання "Центр "Ватра", засновником і промотором якого став Зиновій Гринчук, який недавно відійшов у вічність. Завдяки його ініціативі, енергії і невтомній праці вдалося створити в цьому далекому кавказькому місті маленький цоточок батьківщини. Саме там діє єдиний в республіці і другий на всьому післясовєтському просторі (після Риги, Латвійської Республіки) Акмолинський Державний Український Учбовий Комплекс (АУУК), який об'єднує гімназію, дошкільну групу "Надія" та нещільну школу. В гімназії навчається українську, російську та казаську мови, а її авторитет зростає з року в рік. Підтвердженням цього є той факт, що кількість дітей шкільного віку збільшується (сьогодні чотирі класи) і нині становить 56 дітей, 17 з яких — першокласники. Серед дітей крім етнічних українців є росіяни та казаки. 1996 року розпорядженням прем'єр-міністра республіки надано значну фінансову допомогу для ремонту приміщення учбового комплексу, проте матеріально-технічна база залишається надзвичайно слабкою, відсутня будь-яка технічна інфраструктура підручників, немає методичних посібників. І хоча наказом місцевої освіти України з 10-го жовтня 1996 року схвалено ініціативу гімназії м. Суми надати шефську допомогу АУУК, підтримка з боку України повинна бути кращою. Сьогодні весь навчальний процес тримається на ентузіязмі та витривалості педагогічного колективу. Копітку організаційську працю проводять директор АУУК — кандидат філологічних наук Тарас Чернега та його заступниця Галина Дупленко, єдиний викладач у Казакстані, який має звання заслуженого вчителя України. Фінансову підтримку проектам педагогічного колективу АУУК надає, по можливості, Благодійний фонд "Акмола-жардем", який очолює Віля Шайдарова.

1990 року в Карагандині постоля Товариство Українців Мови ім. Т. Шевченка ("Рідне Слово" (ТУМ), яке пізніше отримало статус обласного. Першим головою правління ТУМ був викладач Карагандинського Державного Університету Микола Мочерник. Нині успішно організують діяльність ТУМ заступники голови Омелян Михайлович та Мирослав Зеленька при допомозі активістів громади, зокрема Іванні Запарнюк (Плещин). Українська громада Карагандинська (в області проживає близько 100,000 українців, половина з них — в обласному центрі), яка здебільшого складається з колишніх репресованих та їхніх нащадків, може служити не лише прикладом любові до рідної землі, вміння жити і діяти наперекір обставинам, зберігаючи власну самобутність, але й доказом для багатьох в Україні. Люди, які поклали своє молоде життя на

Український...

(Закінчення зі стор. 1)

кого Музею народилися саме в середовищі туземного нашого жіноцтва та що вона не залишилася тільки ідеєю, а стала втіленням, наочним прикладом нашої активності, згуртованості, пам'яті про все рідне, українське. Погугре, музей мав стати і став об'єднувачим фактором. Це, між іншим, засвідчує й те, що сьогодні Український Музей у Нью Йорку має понад 2,000 членів, більша частина з яких, підкреслюю, наше жіноцтво.

— До речі, це не єдина важлива справа СУА...

— Так, і я переконана, що не остання. Серед інших варто згадати нашу активну працю в зльісенні проєкту пам'ятника Шевченка у Вашингтоні, Гарварду, українських амбасад і деякі інші як тут, так і в Україні, справи. Але про це можна б говорити окремо...

— А як у музею з членським чоловічим елементом?

— Його також не бракує, і гадаю, що членства й далі прибуватиме: як прекрасного і турботливого нашого жіноцтва, так мужності статі. Але, користаючи з нагоди, хотів би додати до слів шановної голови СУА, що музей крім достатньо міцного членства має три відділи. У відділі народно-мистецтва представлено народний одяг, хатні прикраси, обрядове печиво, писанки тощо — всього 7,000 експонатів. Відділ образотворчого мистецтва представляє картини, скульптуру, різьблення з дерева та іншим; тут маємо до 3,000 мистецьких творів. Архівно-історичний відділ музею містить п'ять колекцій-збірок: фотографії і документи, нумізматика, філателістика, рідкісні книжкові видання, екслібриси: всього понад 23,000 одиниць. Додам, що приблизно десять років тому Український Музей провів дуже популярну виставку "Історія української еміграції", а згодом виставку "Втрачені архітектурні пам'ятки України", яку успішно показано як в різних околицях ЗСА, так і в Україні. В майбутньому плануємо провести цілий цикл подібних виставок.

— Чи несе Український Музей акрес політичне навантаження?

— Зовсім ні. Музей, як кажуть, безпартійний, не конфесійний, не контроверсійний. Але всеукраїнський.

— А що з цього приводу думає голова Союзу Українок Америки?

— Я поділяю те, що

жертвник боротьби за незалежність рідної землі, сьогодні живуть формально вільними, але і досі з тавром цього недовіреного "гріха".

При товаристві де невелика українська бібліотека, дитячий ансамбль "Галушка". Активну діяльність проводить Ліга Українських Жінок (голова — Ганна Чир), при якій вже діє невеличка школа (серед учителів українознавчих дисциплін є двоє випускників Українського Вільного Університету у Мюнхені), театр пісні "Світанок". Розпочато праця з об'єднання цих двох організацій в єдиний Український Культурний Центр. До найбільш шанованих свят, що відзначаються Товариством, відносяться Різдво і Великдень, Зелений Святий День Святого Миколая, День Матері й Покрови, а звичайно ж, Шевченківські дні. Справжнім серцем української громади в Українській Греко-Католицькій Церкві,

сказав голова Управи музею. А ще додаю, що всі ми тут, зокрема — членкині СУА, співпрацюємо, що Український Музей у Нью Йорку, як такі ж в Америці, Канаді чи в інших країнах, де проживає наша діаспора, буде гордістю цілої української громади, пишним вазонком, як каже професор Лучченко, віками обградженою з її культурних надбань, сьогодні й вже довший незалежної України. Принадляю хочу відзначити і подякувати Українському Народному Союзові, що свого часу прийшов нам на допомогу, позичивши для будівництва музею гроші.

— І, мабуть, на закінчення, скажіть же кілька слів щодо, так би мовити, фізичного стану музею.

— Як вже відомо, — каже проф. Лучченко, — ми не відновлюємо, а споруджуємо зовсім новий, триповерховий будинок з площею 25,000 квадратних футів. Ми вже одержали дозвіл від міської влади Нью Йорку на повалення існуючої будівлі, уклали договір з надійною будівельною фірмою. Залишилося адвокатів переглянути контракт з нею. Сьогодні, як і раніше, одним з найважливіших для усіх нас завдань є перенесення дальшої збірки фондів серед усіх свідомих тут, в Америці, українців. Вже сплатили за площу під будову, маємо складені три мільйони доларів, а це бракує, принаймні, два мільйони. Мусимо, отже, поспішати, якщо хочемо, щоб навесні 1999 року нове модерне приміщення Українського Музею в Нью Йорку гостинно відкрило свої двері для відвідувачів. Я певний, що нашу сьогоднішню ту розмову українці сприймуть зі зрозумінням, як сигнал до дальшої дружньої конкретної дії.

— Помагай, Боже!

Необхідні...

(Закінчення зі стор. 1)

лано до Бібліотеки на руки директора д-р Л. Крушельницької 20,000 дол., а друга посліда вже сама відійшла. Однак, не зважаючи на широкий відгук, який потрібні ЛН-Бібліотеці ім. В. Стефаніки викликали досі в українській громаді ЗСА, це все ще не покриває усіх konieczних коштів, що вимагають якнайкоршого покриття.

При складанні дальших датків на цю ціль, їх можна лише тоді відтягнути від своїх податків, коли вони переселатимуться через Українську Народну Фундацію при УНС зі значенням, що це на Добровільний Фонд Стрипця Львівської Науквої Бібліотеці ім. В. Стефаніки НАН України.

навколо якої гуртуються місцеві українці. Слід зазначити, що ніякі гоніння і переслідування не змогли змусити відмовитися людей від головного — віри. Фактично Церква дала тут у всі часи, в тому числі і в таборах. Тепер там працює два священники: о. Василь із Львова та о. Віталій із Бразилії. Минулого року коштом місцевої громади встановлено, а 21-го вересня посвячено на свято українців, заможданого в таборах Сваська. Очолили встановлення й встановлення пам'ятника колишніх політ'язи Іван Карпинський та Богдан Карпинський, автором проєкту став Михайло Гуцул.

Значним авторитетом як серед громади та керівників області, так і активістів українських товариств північного Казакстану користується голова Товариства Української Культури ім. Т. Шевченка м. Павлодари Михайло Парпаса, який за свою не-

втомну працю недавно отримав звання заслуженого діяча мистецтв України. Тепер товариство налічує близько 650 осіб. Тут діють дві класні недержавні школи, хороваї колективи, який під керівництвом тепер уже заслуженого діяча мистецтв України Миколи Пятка за досить короткий час отримав звання народного, дитячий фольклорний гурт, є українська бібліотека, заможданого товариство випускає Сваська. Очолили встановлення й встановлення пам'ятника колишніх політ'язи Іван Карпинський та Богдан Карпинський, автором проєкту став Михайло Гуцул.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

втомну працю недавно отримав звання заслуженого діяча мистецтв України. Тепер товариство налічує близько 650 осіб. Тут діють дві класні недержавні школи, хороваї колективи, який під керівництвом тепер уже заслуженого діяча мистецтв України Миколи Пятка за досить короткий час отримав звання народного, дитячий фольклорний гурт, є українська бібліотека, заможданого в таборах Сваська. Очолили встановлення й встановлення пам'ятника колишніх політ'язи Іван Карпинський та Богдан Карпинський, автором проєкту став Михайло Гуцул.

Значним авторитетом як серед громади та керівників області, так і активістів українських товариств північного Казакстану користується голова Товариства Української Культури ім. Т. Шевченка м. Павлодари Михайло Парпаса, який за свою не-

втомну працю недавно отримав звання заслуженого діяча мистецтв України. Тепер товариство налічує близько 650 осіб. Тут діють дві класні недержавні школи, хороваї колективи, який під керівництвом тепер уже заслуженого діяча мистецтв України Миколи Пятка за досить короткий час отримав звання народного, дитячий фольклорний гурт, є українська бібліотека, заможданого в таборах Сваська. Очолили встановлення й встановлення пам'ятника колишніх політ'язи Іван Карпинський та Богдан Карпинський, автором проєкту став Михайло Гуцул.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

Семіпалатинське товариство української мови "Світанок" (голова М. Плахотнюк) періодично видає альманах про життя українців Казакстану.

Українські громади існують також в Аркаліку, Кустанай, Петропавловську, Талди-Кургані, але інформації про їхню діяльність надходять нерегулярно.

